

હરિસ્મૃતિ:

દોહા મનોહર સુંદર મૂરતિ, સહજાનંદ સુખરૂપ ।
નખશિખ સુધી નિરખતાં, આવે આનંદ અનૂપ ॥૧॥
પ્રથમ પ્રભુ પ્રગટને, રાખું હૃદયામાંય ।
અંગોઅંગ અવલોકીને, અંતર રહું ૧ઉછાય ॥૨॥

ચોપાઈ

પુરુષોત્તમ પરમ દયાળ, નાથ નિરખ્યા છે । શ્રી ભક્તિધર્મના બાળ, નાથ૦ ।
સુખદાયી સહજાનંદ, નાથ૦ સત્સંગીના સુખકંદ નાથ૦ ॥૩॥
અંગોઅંગમાં અવિનાશ, નાથ૦ તેણે હૈયેછે હુલાસ, નાથ૦ ॥
પ્રથમ રૂપેખીને બે પાવ, નાથ૦ આવે અંતરે ઉછાવ, નાથ૦ ॥૪॥
રૂઅંબુજ અરુણ વર્ણ બેચરણ, નાથ૦ હરિભક્તના ભય હરણ, નાથ૦ ॥
તેમાં શોભે ચિહ્ન સોળ, નાથ૦ અવલોકે સુખ અતોળ, નાથ૦ ॥૫॥
જમણા ચરણનાં ચિહ્ન જોઈ, નાથ૦ સ્વસ્તિક અષ્ટકોણ છે સોઈ, નાથ૦ ॥
વજ્ર અંકુશ ને ધ્વજ, નાથ૦ જવ જાંબુ કહિયે રૂકંજ, નાથ૦ ॥૬॥
પગ બેહુમાં ઉધ્વરિખ, નાથ૦ શોભે અતિશય વિશેષ, નાથ૦ ॥
પગ ડાબે ચિહ્ન સાત, નાથ૦ સદા સુખદાયી સાક્ષાત, નાથ૦ ॥૭॥
મત્સ ત્રિકોણ ને વ્યોમ, નાથ૦ કલશ ધનુષ ને ઠસોમ, નાથ૦ ॥
ગોપદ સોતાં ગણિયેસાત, નાથ૦ સોળે ચિહ્ન એહ વિખ્યાત, નાથ૦ ॥૮॥
જમણે અંગુઠે નખમાંય, નાથ૦ શોભે ઉધ્વરિખ એક ત્યાંય, નાથ૦ ॥
બેઉ પાવલિયા પૂનિત, નાથ૦ ચોટે આંગણિયો જોઈ ચિત્ત, નાથ૦ ॥૯॥
જેવી અરૂણ કમળની કળી, નાથ૦ એવી શોભે પગ આંગળી, નાથ૦ ॥
નખશ્રેણી મણિસમ, નાથ૦ ઉપડતા ને રૂડા રમ્ય, નાથ૦ ॥૧૦॥
આંગુઠા આંગણિયો બહુ સારી, નાથ૦ જોઈ અંતર લિયો ઉતારી, નાથ૦ ॥
અંગળી અંગુઠા ઉપર, નાથ૦ શોભે ઝીણા રોમ સુંદર, નાથ૦ ॥૧૧॥
ફણા તણા લાંક જોઈ, નાથ૦ શોભે ઘુંટિ ઘણું દોઈ, નાથ૦ ॥
ગોળ રંગચોળ બે પેની, નાથ૦ શું હું કહું શોભા તેની, નાથ૦ ॥૧૨॥
કાંડાં કોમળ બે કહિયે, નાથ૦ જંઘા જોઈને સુખ લઈયે, નાથ૦ ॥
પિંડી સરખી ને સુંવાળી, નાથ૦ નળિ લાગેછે રૂપાળી, નાથ૦ ॥૧૩॥

જોયા જેવાછે બે જાનું, નાથ૦ ઘુંટણ નામ ધામ શોભાનું, નાથ૦ ॥
 ડાબા જાનુપર ચિહ્ન જોઈ, નાથ૦ માડું મન રહ્યું છે મોહી, નાથ૦ ॥૧૪॥
 ઉરુ શોભે સુંદર સુંવાળા, નાથ૦ પૂરંભાસ્થંભ સાથળ રૂપાળા, નાથ૦ ॥
 દુંદ ફાંદ દ્રગે દેખી, નાથ૦ મારી ધન્ય કમાઈ લેખી, નાથ૦ ॥૧૫॥
 કોમળ કટી કહીયે કેવી, નાથ૦ જોઈ અંતર ધાર્યા જેવી, નાથ૦ ॥
 પે'રી વળ દેઈ પછેડી, નાથ૦ માડું મન બાંધ્યાની બેડી, નાથ૦ ॥૧૬॥
 ઉંડી નાભિ ગોળ ગંભીર, નાથ૦ જોઈ જીવ ધરેછે ધીર, નાથ૦ ॥
 પેટ રૂડું ને રૂપાળું, નાથ૦ પિપળપાન સમ સુંવાળું, નાથ૦ ॥૧૭॥
 ત્રિવળી પડેછે જો તેમાં, નાથ૦ પોયણ સમ શીતળ સુખ જેમાં, નાથ૦ ॥
 નળ નિરખિ મોહ્યું મન, નાથ૦ શોભે સુંદર શ્યામ સ્તન, નાથ૦ ॥૧૮॥
 છબીદાર ઉપડતી છાતી, નાથ૦ પો'ળી રૂપાળી રંગરાતી, નાથ૦ ॥
 હેતે ભર્યું અતિ હૈયું, નાથ૦ તે કેમ કરી જાય કહ્યું, નાથ૦ ॥૧૯॥
 કૂખ પડખાં બે બગલું, નાથ૦ જોતાં સુખ આવેછે ભલું, નાથ૦ ॥
 ખભા ખૂબ જોયામેં ખાંતે, નાથ૦ શોભા શું વખાણું વાતે, નાથ૦ ॥૨૦॥
 ભુજા ભરી બેઉ બળે, નાથ૦ જોઈ જનમ મરણ ભય ટળે, નાથ૦ ॥
 અતિ આજાનું બે બાહુ, નાથ૦ જોઈ બલહારી હું જાઉં, નાથ૦ ॥૨૧॥
 ગજશુંઢ સરીખી શોભે, નાથ૦ દેખી લોચન મારાં લોભે, નાથ૦ ॥
 દિલ માન્યું જોઈ રૂડેડરિયો, નાથ૦ ગોળ અતોળ વળભરિયો, નાથ૦ ॥૨૨॥
 કોણી સુંદર શ્યામ સુંવાળી, નાથ૦ રૂડી લાગેછે રૂપાળી, નાથ૦ ॥
 કળાઈ કાંડાં કે'એ કરભ, નાથ૦ જોઈ ગળે મીનમન ગરભ, નાથ૦ ॥૨૩॥
 હાથ હથેળી છે રાતી, નાથ૦ જોઈ રેખા ઠરેછે છાતી, નાથ૦ ॥
 પાંચે પાંચ આંગળીયો સારી, નાથ૦ વેઢા વિરા ઉપર વારી, નાથ૦ ॥૨૪॥
 તસુ ટેરવાં છે રાતાં, નાથ૦ નથી કે'યે મેં કે'વાતાં, નાથ૦ ॥
 નખ લાલમણિ સમ સારા, નાથ૦ તેતો મને લાગે પ્યારા, નાથ૦ ॥૨૫॥
 તીખા અગ્ર ને તેજસ્વી, નાથ૦ જોઈ જીવમાં ગયા વસી, નાથ૦ ॥
 કર સુંદર સરખા બેઉ, નાથ૦ જોઈ દિલ ઉતારી લેઉં, નાથ૦ ॥૨૬॥
 કંઠ કંભુ સમ અવલ, નાથ૦ તેના ખાડા વિચ્ચે તલ, નાથ૦ ॥
 ગળું રૂપાળું છે ઘણું, નાથ૦ રૂડું સુંદર સોયામણું, નાથ૦ ॥૨૭॥
 દાઢી દેખી દિલડું ઠરિયું, નાથ૦ જોઈ વિષય સુખ વિસરિયું, નાથ૦ ॥
 એવી ચિબુકે ચિત્ત ચોટે, નાથ૦ મન માન્યું મનોહર કોટે, નાથ૦ ॥૨૮॥

અધર પરવાળાં સમ પેખી, નાથ૦ દિલડું રીઝયું તેને દેખી, નાથ૦ ॥
 હેતે ભરી વાણી હોઠે, નાથ૦ સુણી બીજે મન ન ગોઠે, નાથ૦ ॥૨૮॥
 દેખી દાંતતણી આવણિયો, નાથ૦ કહિયે કુંદકુસુમની કળિયો, નાથ૦ ॥
 રૂડા રૂપાળા રસભરિયા, નાથ૦ સારા સુવર્ણે સાંકરિયા, નાથ૦ ॥૩૦॥
 રસનાયે છે રૂડી વાણી, નાથ૦ સુણી ચિત્તવૃત્તિ લોભાણી, નાથ૦ ॥
 ચોખું બોલેછે ચતુરાયે, નાથ૦ સુણી વાણી પર બલજાયે, નાથ૦ ॥૩૧॥
 મુખભર્યું મનોહર હાસે, નાથ૦ જોઈ જનમ મરણદુઃખ નાશે, નાથ૦ ॥
 નાસા અણિયાળી છે એવી, નાથ૦ શુક્યંચુ દીપશગ જેવી, નાથ૦ ॥૩૨॥
 તે પર શિળી ચિહ્ન નિહાળો, નાથ૦ જમણે ગાલે તિલ રૂપાળો, નાથ૦ ॥
 ગૌર કપોળ છે ગોળ, નાથ૦ જોઈ આવે સુખઅતોલ, નાથ૦ ॥૩૩॥
 કર્ણ હરણ દુઃખના કહિયે, નાથ૦ જોઈ મોટા સુખને લઈએ, નાથ૦ ॥
 વામ કાને બિંદુ શ્યામ, નાથ૦ અતિ શોભે શોભાધામ, નાથ૦ ॥૩૪॥
 કાનબૂટે ચોટે ચિત્ત, નાથ૦ જોઈ મન થાય ચકિત, નાથ૦ ॥
 વાંસો લાસો વા'લો લાગે, નાથ૦ જોઈ તિલ મોટો દુઃખ ભાગે, નાથ૦ ॥૩૫॥
 આંખ્યો મનગમતી મર્માળી, નાથ૦ રાતી રેખાયે રૂપાળી, નાથ૦ ॥
 અતિ ભરીછે અમૃતે, નાથ૦ નિહાળી જોઈ છે મેં નિરાંતે, નાથ૦ ॥૩૬॥
 પાંપણ ઉપર કરચલિયો, નાથ૦ સારી શોભેછે બે ભલિયો, નાથ૦ ॥
 ભ્રુકુટિ નયણે નિરખી, નાથ૦ દિસે કામ કમાન સરખી, નાથ૦ ॥૩૭॥
 ભાલ વચ્ચે રેખા રૂડી, નાથ૦ મારી મીટ તણી છે મૂડી, નાથ૦ ॥
 મોટે ભાગ્યે ભર્યું ભાલ, નાથ૦ જોઈ લમણા છઉં નિહાલ, નાથ૦ ॥૩૮॥
 નલવટ જોઈ મન લોભાણું, નાથ૦ જાણ્યું દોયલા દિનનું નાણું, નાથ૦ ॥
 કેશ કપાળ વચ્ચે કે'યે, નાથ૦ ચિહ્ન ચિંતવી સુખ લેયે, નાથ૦ ॥૩૯॥
 તાળુ રૂપાણું છે તેહ, નાથ૦ વાધે વિલોકે સનેહ, નાથ૦ ॥
 સુંદર વાળ શ્વેત શ્યામ, નાથ૦ પેખી થાય પૂરણકામ, નાથ૦ ॥૪૦॥
 શિખા સુંદર છે સારી, નાથ૦ નખશિખાપર બલિહારી, નાથ૦ ॥
 એવી મૂર્તિ મિરાંથ મારી, નાથ૦ લેઉં અંતરે ઉતારી, નાથ૦ ॥૪૧॥
 શોભે નખશિખા શરીર, નાથ૦ ચિત્તે ચિંતવી ધરૂં ધીર, નાથ૦ ॥
 પુષ્ટ અંગોઅંગ સુંદર, નાથ૦ મૂર્તિ મરમાળી મનહર, નાથ૦ ॥૪૨॥
 મૂર્તિ ઘણી છે ઘનશ્યામ, નાથ૦ શાંતસ્વભાવે સુખધામ, નાથ૦ ॥
 મહારાજની મૂર્તિ ન્યારી, નાથ૦ કરચરણાદિક પર વારી, નાથ૦ ॥૪૩॥

અંગોઅંગે અવલોકી, નાથ૦ આવે આનંદ અલોકી, નાથ૦ ॥
 નખશિખા સુખની ખાણી, નાથ૦ જીભે જાય નહિ વખાણી, નાથ૦ ॥૪૪॥
 એવી મૂર્તિ મનરંજન, નાથ૦ ચિત્તે ચિંતવું છું નિશ્ચિન, નાથ૦ ॥
 પ્રથમ પોઢી જાગે જ્યારે, નાથ૦ જોઈજન મગન મન ત્યારે, નાથ૦ ॥૪૫॥
 દિયે દરશન દીનદયાળ, નાથ૦ નિજ ભક્તના પ્રતિપાળ, નાથ૦ ॥
 પછી દેહક્રિયા કરી આવે, નાથ૦ હાથ મૃત્તિકાયે મટીયાવે, નાથ૦ ॥૪૬॥
 ચોળી એકુકી આંગળિયો, નાથ૦ ધોઈ શુદ્ધ કરે સઘળિયો, નાથ૦ ॥
 પછી દાતણ કરતા શ્યામ, નાથ૦ મુખ ધોઈ લો'તા સુખધામ, નાથ૦ ॥૪૭॥
 વતુ કરાવતાં વળી, નાથ૦ નખ લેતાં દશ આંગળી, નાથ૦ ॥
 અંગે અત્તર ચોળેલ, નાથ૦ તેલ સુગંધી ફુલેલ, નાથ૦ ॥૪૮॥
 વળી નાતા ઉન્હે નીરે, નાથ૦ લુ'તાં લાસે પટ શરીરે, નાથ૦ ॥
 બીજું પે'રે કોરું પટ, નાથ૦ ચઢતા ચાખડિયે ચટ, નાથ૦ ॥૪૯॥
 ઓઢી પછેડી પાવન, નાથ૦ આવ્યા જીમવાને જીવન, નાથ૦ ॥
 બેઠા ચાકળે અવિનાશ, નાથ૦ હતો નિષ્કુળાનંદ પાસ, નાથ૦ ॥૫૦॥

ઈતિ શ્રીહરિસ્મૃતિમધ્યે પ્રથમશ્ચિંતામણિઃ ॥૧॥

દોહા ભોજન બહુ રસે ભર્યા, જુગતે કરિયાં જેહ ।
 આણ્યાં ચોકી ઉપરે, તાજાં જમવા તેહ ॥૧॥
 પાક બહુ પ્રકારના, વિધવિધનાં વ્યંજન ।
 પુર્યા કટોરા પ્રેમશું, જુગતે જમે જીવન ॥૨॥

ચોપાઈ

મોદક મગદળ ને મોતિયા, જમતાં જોયાછે । લાખણસાઈ ને સેવૈયા, જમતાં૦ ।
 તળિયા બળિયા માંચ તેજાના, જમતાં૦ કાજુ કળિના મનમાન્યા, જમતાં૦ ॥૩॥
 પેંડા પતાસાં ને પુરી, જમતાં૦ સુતરફેણી ને સાબુડી, જમતાં૦ ॥
 શકરપારા સેવસુંવાળી, જમતાં૦ પુરી કચોરી રૂપાળી, જમતાં૦ ॥ ૪॥
 હલવો હરિસો રસાળો, જમતાં૦ ઘેબર ગુંદરપાક રૂપાળો, જમતાં૦ ॥
 ગગનગાંઠિયા ગુંદવડી, જમતાં૦ ગળાસાટા ગળપાપડી, જમતાં૦ ॥૫॥
 શીરો સાથુ સાકર ચણા, જમતાં૦ મરકી મુરબો મેસુબ ઘણા, જમતાં૦ ॥
 માલપુડા સાકરતણા, જમતાં૦ બરફી બીરંજ એલચીદાણા, જમતાં૦ ॥૬॥

બાટી બાજરા ઘઉંની, જમતાં ઘણા ધીમાં બોળી ઉંની, જમતાં ॥
 ખાજાં ખીર ખુરમા ગોળા, જમતાં દુધપાક દહીંથરાં બો'ળાં, જમતાં ॥૭॥
 માખણ મહી દહીંવડા, જમતાં ચૂરમું લાબસી બે રૂડાં, જમતાં ॥
 કંસાર બાસુંદિયો ભલી, જમતાં કેરીરસ રૂડી રોટલી, જમતાં ॥૮॥
 પુડલા ને પૂરણપોળી, જમતાં રેવડી પકોડી બોળી, જમતાં ॥
 ગુલાબ ટોપરાંના પાક, જમતાં જલેબીને સુંદર શાક, જમતાં ॥૯॥
 જાર બાજરી બાવટ પોળી, જમતાં ધીમાં ઘઉંની ઝબોળી, જમતાં ॥
 મઠ જવના રોટલા, જમતાં ચિણા ચણાના બહુ ભલા, જમતાં ॥૧૦॥
 સુગંધી ભાત ને ખીચડી, જમતાં કોદરી કાંગવું ને કડી, જમતાં ॥
 જાર બાજરાનું ધાન, જમતાં સામો બંટીનું નિદાન, જમતાં ॥૧૧॥
 રોટલી ને ગળવાણું, જમતાં અવલપાક આંબલવાણું, જમતાં ॥
 રાતાં મરચાં ને રોટલા, જમતાં મગ ચણાના પુડલા, જમતાં ॥૧૨॥
 અડદ મગ ચણાની દાળ, જમતાં તુવેર મેસુરની દયાળ, જમતાં ॥
 વાલ મઠ ને વટાણા, જમતાં કાજુ કળથી ચોળા દાણા, જમતાં ॥૧૩॥
 વૃંતાક વાલોળ વળી, જમતાં સારાં સુરણ ધીમાં તળી, જમતાં ॥
 સારાં શક્કરિયાનાં શાક, જમતાં વઘાર્યા હાથેશું વૃંતાક, જમતાં ॥૧૪॥
 રૂડાં રતાળું પતાળું, જમતાં પરવર પાપડી દયાળું, જમતાં ॥
 કેરાં કારેલાં કંકોડાં, જમતાં કોળાં ચીકણ ને ચીભડાં, જમતાં ॥૧૫॥
 ગલકાં ગવાર ને ધીસોડાં, જમતાં શાક સાંગરિયોનાં રૂડાં, જમતાં ॥
 ભીંડાફળી વળી ડોડાં, જમતાં ચોળાફળી ને ચીચોડાં, જમતાં ॥૧૬॥
 નઈ દુધિયાં ને ટીંડોરાં, જમતાં કાજુ કરેલ તે કોરાં, જમતાં ॥
 ભરથ ભર્યા ઘણા ધીનાં, જમતાં રૂડાં રાઈતાં રાઈનાં, જમતાં ॥૧૭॥
 કોમળ કુબી ને કોચલાં, જમતાં શાક એકએકથી ભલાં, જમતાં ॥
 તાજાં તરબુચ પંડોળાં, જમતાં શાક સારાં સુંદર બો'ળાં, જમતાં ॥૧૮॥
 રસે ભર્યા રૂડાં કહિયે, જમતાં સીમા શાક તણી ન લહિયે, જમતાં ॥
 ભર્યા હળદર હવેજે, જમતાં વળી બહુ મસાલે બીજે, જમતાં ॥૧૯॥
 ટંકા તાંજળિયાની ભાજી, જમતાં સારા સુવા તલવણી તાજી, જમતાં ॥
 મેથી મોરણની પણ સારી, જમતાં ભીંડા ડોડીની વઘારી, જમતાં ॥૨૦॥
 મૂળા કરલીની પણ કરી, જમતાં વળી મીઠું ને મોગરી, જમતાં ॥
 લુણી ચીલ ને ચણેચી, જમતાં જમે પોતે આપે વે'ચી, જમતાં ॥૨૧॥

ભાજી તાજી રાઈ સારી, જમતાં ઘણે ઘી જીરે વઘારી, જમતાં ॥
 અજમો પોઈ પત્રવેલાં, જમતાં ભજ્યાં અળવીનાં કરેલાં, જમતાં ॥૨૨॥
 કોળાં વૃંતાક ને આદુ, જમતાં ભજ્યાં રતાળુંનાં સ્વાદુ, જમતાં ॥
 ભર્યા હવેજે ભજ્યાં, જમતાં કંઈ કઠ્યાં ને કંઈ રઘ્યાં, જમતાં ॥૨૩॥
 ફાફડા ને વડાં વડી, જમતાં કળી ગાંઠીયા ફૂલવડી, જમતાં ॥
 પાપડ અડદ ને મગના, જમતાં ઝીણા લોટની સગના, જમતાં ॥૨૪॥
 જીર બાજરાના સારા, જમતાં જમતાં પાપડ લાગે પ્યારા, જમતાં ॥
 માસુખ મઠનાં મઠિયાં, જમતાં લાગે ફરસાં ન જાય કઠ્યાં, જમતાં ॥૨૫॥
 ચણા વાલના લીલવા, જમતાં પય શરકરા પુંવા, જમતાં ॥
 વળી અવલ જો અથાણાં, જમતાં ધર્યાં વાટકામાં ઘણાં, જમતાં ॥૨૬॥
 કેરી રાયતી રૂપાળી, જમતાં બીજી બોળેલ રસાળી, જમતાં ॥
 લિબું બિલિનાં બનાવ્યાં, જમતાં લીલી હળદીનાં મન ભાવ્યાં, જમતાં ॥૨૭॥
 કેરાં કરપટાં કર્મદાં, જમતાં ગૃમર વાંસનાં રાઈજાદાં, જમતાં ॥
 ૧આરિયાં આમળાંને આદુ, જમતાં ખરાં ખારેકનાં સ્વાદુ, જમતાં ॥૨૮॥
 મરચાં ગુંદાં ને રસેલરાં, જમતાં કાજુ મૂળ કંદ કેરાં, જમતાં ॥
 વૃંતાક પતાળુનાં વળી, જમતાં બાવળ ગુવારની ફળી, જમતાં ॥૨૯॥
 કોઠીબાની જે કાયલિયો, જમતાં બીજી હળદિ તેલે ભરિયો, જમતાં ॥
 લીબું રસ રૂડા નાખી, જમતાં સુંદર સારી આગે રાખી, જમતાં ॥૩૦॥
 આંબુવાનાં જે અથાણાં, જમતાં બોળ્યાં સરસિયામાં ઘણાં, જમતાં ॥
 મૂળ સર્ગવાનાં સ્વાદે, જમતાં ઉત્તમ અથાણાં એ આદે, જમતાં ॥૩૧॥
 મેથી લવિંગ ને મરિયાં, જમતાં લિબું ખારેકમાં ભરિયાં, જમતાં ॥
 મીઠું હળદર ને ધાણા, જમતાં ભેળાં આંથેલ અથાણાં, જમતાં ॥૩૨॥
 આથ્યાં ઉમદ્રક ને ઝકટેરાં, જમતાં વળી ચટણી વેરમવેરાં, જમતાં ॥
 એવાં અથાણાં અનેક, જમતાં વિધવિધનાં વિષેક, જમતાં ॥૩૩॥
 કુરકરમલડો કરીયાં, જમતાં તલસાંકળી જાજરીયાં, જમતાં ॥
 ઘૂત દુધ દહીંની તર, જમતાં શ્વેત ભાત ને સાકર, જમતાં ॥૩૪॥
 સાકર રાબ સાકર પાણી, જમતાં મગજળ ઘી તીખાં વખાણી, જમતાં ॥
 લીંબુરસ મરિયાં વારિ, જમતાં સાંઠા શેરડિયો પણ સારી, જમતાં ॥૩૫॥
 ઉભા દર્શન કરવા દાસ, જમતાં આપ્યા મહાસુખ મુખવાસ, જમતાં ॥
 લાવ્યા લવિંગ સોપારી, જમતાં જાયફળ એલચી સારી, જમતાં ॥૩૬॥

કાથો ચૂનો પાકાં પાન, જમતાં બીડી સમારી સમાન, જમતાં ॥
 સુવા સુંઠ્ય ને સંચળ, જમતાં મરી અજમો જે અવલ, જમતાં ॥૩૭॥
 બુંદ આદુ ને વરિયાળી, જમતાં તજ જાવંત્રી તમાલી, જમતાં ॥
 આપ્યા મુખેથી મુખવાસ, જમતાં પામ્યા તંબોળ તે દાસ, જમતાં ॥૩૮॥
 પછી આણ્યાં સુંદર ફળ, જમતાં અતિ સ્વાદુ ને નિર્મળ, જમતાં ॥
 લાવી દાસે પાસે ધરિયાં, જમતાં રૂડાં રૂપાળાં રસભરિયાં, જમતાં ॥૩૯॥
 જાંબુ લિંબુ પાકી કેરી, જમતાં સારાં કેળાં જે સોનેરી, જમતાં ॥
 દેખી દાડમ બેદાણે, જમતાં સ્વાદુ સીતાફળ વખાણે, જમતાં ॥૪૦॥
 જામફળ જોયા જેવાં, જમતાં રામફળ પણ એવાં, જમતાં ॥
 રાણ્યો સુડિયાં ને બોર, જમતાં સારાં જમે ધર્મકિશોર, જમતાં ॥૪૧॥
 પીલું શેતું તરસાળું, જમતાં બીલાં નારંગી દયાળુ, જમતાં ॥
 ડોડાં અંજીર અનુપ, જમતાં ખારેક ખજૂર રસરૂપ, જમતાં ॥૪૨॥
 ટોપરાં ને કાજુકળિયા, જમતાં દ્રાક્ષ નીલવા જે ગળિયા, જમતાં ॥
 રૂડાં બદામ સિંગોડાં, જમતાં મગ ચારોળી જે રૂડાં, જમતાં ॥૪૩॥
 કમળનાળ કુંજા જોઈ, જમતાં ગુલાબ ગુલસુબા ફુલ સોઈ, જમતાં ॥
 શ્રુંગી વિષતરુનાં પાન, જમતાં જેઠીમધ ડોડી નિદાન, જમતાં ॥૪૪॥
 ચણેચી ચીભડાં ને ચોળા, જમતાં રાઈ મોગરી ને મૂળા, જમતાં ॥
 મેથી મૂળાની ડાંડળિયો, જમતાં કુણિ નર્મ કાજુ ભલિયો, જમતાં ॥૪૫॥
 મીઠું મરી જીરું તાજું, જમતાં જમે કાકડીયો જોઈ કાજું, જમતાં ॥
 દાળ દાળિયા ને મર્મરા, જમતાં ધાણી બાજરી તલ ખરા, જમતાં ॥૪૬॥
 પોંક બાજરા ઘઉંનો, જમતાં ચણા ગુદલીનો ઉંનો, જમતાં ॥
 મકાઈ ને બહુ મેવા, જમતાં પ્રદેશી મગ ચણા કેવા, જમતાં ॥૪૭॥
 કાજુ કરા ટાઢા હીમ, જમતાં કોમળ નિર્મળ લૈલિમ, જમતાં ॥
 પાકાં ચીભડાં રસાળું, જમતાં પાકી આંબલી દયાળું, જમતાં ॥૪૮॥
 ફણસ બીજોરાંના કળિયા, જમતાં લાગે અન્નારસના ગળિયા, જમતાં ॥
 ગુંદાં કરમદાં ટીબરવાં, જમતાં પીપર મધ કોઠાં ને મરવા, જમતાં ॥૪૯॥
 મીઠીઆવળ મરચાં રાતાં, જમતાં કઠળ બહુ કસ્તુરી ખાતાં, જમતાં ॥
 થેગ કંદ ચંદ પોળી, જમતાં જાય નિષ્કુલાનંદ ઘોળી, જમતાં ॥૫૦॥

ઈતિ શ્રીહરિસ્મૃતિમધ્યે દ્વિતીયશ્ચિંતામણિઃ ॥૨॥

દોહા કર પતર થાળી થાળમાં, ત્રાંસળી કટોરા ત્રાંસ ।
 પનવાડાં પડીયા વાટકા, જમ્યા કનક ઠામે અવિનાશ ॥૧॥
 અબખોરા કટોરા કળશિયા, કઠારી ઝારી તુંબ કમંડળ ।
 ચળુ કરી ચતુરાઈશું, પીધાં નિરમળ જળ ॥૨॥

ચોપાઈ

દાંત સુધારી બેઠા પાટે, ભૂધર ભાળ્યા છે । આવ્યા જન પૂજવા માટે, ભૂ ।
 ચરચે ચંદન મળિયાગરે, ભૂધર૦ કુંકુમ કસ્તુરી કેસરે, ભૂધર૦ ॥૩॥
 સારી સુખડ શરીરે, ભૂધર૦ જને ચરચી ધીરે ધીરે, ભૂધર૦ ॥
 કર્યા કુંકુમના ચાંદલા, ભૂધર૦ શોભે ચોખા ચોડયા ભલા, ભૂધર૦ ॥૪॥
 હેચે લલાટે બે હાથે, ભૂધર૦ કર્યા તિલક ચંદ્ર સાથે, ભૂધર૦ ॥
 અંગે અંબર વિના રે'તા, ભૂધર૦ દિગંબર દર્શન દેતા, ભૂધર૦ ॥૫॥
 વલ્કલ વાધાંબર સુંદરે, ભૂધર૦ મૃગાજીન ટાટાંબરે, ભૂધર૦ ॥
 પછી કોપીન કટવેડે, ભૂધર૦ રાખી અલફી તારકેડે, ભૂધર૦ ॥૬॥
 ગોદડી ચાદર ચોફાળે, ભૂધર૦ દિધાં દરશન દયાળે, ભૂધર૦ ॥
 ખેસ ધોતી પોતી પે'રી, ભૂધર૦ ગુઢેરેંટે ફેંટે લે'રી, ભૂધર૦ ॥૭॥
 સુરવાળ ગુડકી જામે, ભૂધર૦ જોઈ અંગરખી દુઃખ વામે, ભૂધર૦ ॥
 પે'રી આંગીઅંગે વા'લે, ભૂધર૦ કશી કમર દુસાલે, ભૂધર૦ ॥૮॥
 ડગલી સોનેરી રૂપેરી, ભૂધર૦ કીનખાપની જો પે'રી, ભૂધર૦ ॥
 ડગલી ઝરીની પે'રેલ, ભૂધર૦ બોરકસુની બાંધેલ, ભૂધર ॥૯॥
 પટુ પાંબરી ચક્રમે, ભૂધર૦ સાલ દુસાલે દુઃખશમે, ભૂધર૦ ॥
 ૧બોરી ચોફાળ રૂમાલે, ભૂધર૦ પેચો રાતો રેંટો વાલે, ભૂધર૦ ॥૧૦॥
 ડગલી ગરમ પોસની પે'રિયે, ભૂધર૦ પાઘ કસુંબી સોનેરીયે, ભૂધર૦ ॥
 વસ્ત્ર અત્તરમાં રસબસે, ભૂધર૦ બોકાની પાઘડિયે ધસમસે, ભૂધર૦ ॥૧૧॥
 મુગટ કુંડળ મોલીડે, ભૂધર૦ કસુંબી ફિંટે કંકોલીડે, ભૂધર૦ ॥
 પાઘ મુગલી મરેઠીયે, ભૂધર૦ સુરતી કાઠીની સોરઠીયે, ભૂધર૦ ॥૧૨॥
 ટોપી કચ્છ કેવડા ફુલની, ભૂધર૦ ગુજા જરિયાન મહામૂલની, ભૂધર૦ ॥
 તોરા ગજરા બાજુએ, ભૂધર૦ કંકણ ફુલ ને કાજુએ, ભૂધર૦ ॥૧૩॥
 ગુંજા રતાંજળી હારે, ભૂધર૦ અર્ક અનકણના અપારે, ભૂધર૦ ॥

ગુલાબ ગુલદાવદી માલે, ભૂધર૦ ચંપા ચંમેલી વિશાલે, ભૂધર૦ ॥૧૪॥
 ગુલસુમના ગોટા હજારી, ભૂધર૦ ફેંટો ફુલપછેડી ધારી, ભૂધર૦ ॥
 હીરા મોતી મણિ માળે, ભૂધર૦ પના પીરોજા પ્રવાળે, ભૂધર૦ ॥૧૫॥
 ફુલ કપૂરને હારે, ભૂધર૦ બાજુ તોરા પવિત્રાં સારે, ભૂધર૦ ॥
 સોના પાઘ સોના ઝરમરિયાં, ભૂધર૦ છોગાં પણ સોનેરી ધરીયાં, ભૂધર૦ ॥૧૬॥
 તોરા સિરપેચ સોનાને, ભૂધર૦ ખોસ્યાં ફુલ સોનાનાં કાને, ભૂધર૦ ॥
 સોના દોરો સોના સાંકળિયે, ભૂધર૦ સોનામાળા સોના માદળીયે, ભૂધર૦ ॥૧૭॥
 હાર કંઠી પણ કનકને, ભૂધર૦ બલિહારી એ બાનકને, ભૂધર૦ ॥
 હીરા સાંકળી ઝુમણું, ભૂધર૦ શોભે કાને કુંડળ ઘણું, ભૂધર૦ ॥૧૮॥
 સોના બાજુ સોના કડે, ભૂધર૦ પોંચી વેઢ વીંટી નંગ જડયે, ભૂધર૦ ॥
 ૧ કરડા રફેરવા અંગુઠી, ભૂધર૦ મુદ્રિકા સોનાની દીઠી, ભૂધર૦ ॥૧૯॥
 કટીમેખળા ને તોડો, ભૂધર૦ શોભે સોનાનો તે રૂડો, ભૂધર૦ ॥
 પે'રી રૂપાની ચાખડિયે, ભૂધર૦ એવા દીઠાછે આંખડિયે, ભૂધર૦ ॥૨૦॥
 ઘમકે ઘુંઘરિયો ઉખડાયે, ભૂધર૦ ચડતાં પગથિયે ચડાયે, ભૂધર૦ ॥
 પે'રી કમળ ફુલવાળી, ભૂધર૦ ચમકે ચંપાની રૂપાળી, ભૂધર૦ ॥૨૧॥
 સાગ સીસમની પણ સારી, ભૂધર૦ ચરણે ચાખડિયો ચમકારી, ભૂધર૦ ॥
 કિશોરી સૂતર નેવાણે, ભૂધર૦ મોજડી ઓખાઈ જાણવાણે, ભૂધર૦ ॥૨૨॥
 ખાટ્ય પાટ્ય ને પલંગે, ભૂધર૦ બેઠા ઢોલિયે ઉમંગે, ભૂધર૦ ॥
 છપરપલંગ ખાટલે, ભૂધર૦ ખુરશી બાજોઠ પાટલે, ભૂધર૦ ॥૨૩॥
 સાંગામાંચી સિંહાસને, ભૂધર૦ ગાદી ચાકળે આસને, ભૂધર૦ ॥
 મેડે મંચે ડોલ હીંડોલે, ભૂધર૦ ગોખ વા'ણ વંડી દેવાલે, ભૂધર૦ ॥૨૪॥
 કૂબા ઘર મેડી હવેલી, ભૂધર૦ બેઠા બંગલે શંકા મેલી, ભૂધર૦ ॥
 મંદિર મંડપ 5૬લિયાદેરે, ભૂધર૦ તંબુ રાવટીએ બહુવેરે, ભૂધર૦ ॥૨૫॥
 અટારી અગાશી જાળિયે, ભૂધર૦ બેઠા મોહનજી માળિયે, ભૂધર૦ ॥
 ઓટે ઓસરી પડસાળે, ભૂધર૦ દીધાં ત્યાં દરશન દયાળે, ભૂધર૦ ॥૨૬॥
 બેઠા ચોક ફળી ચોતરે, ભૂધર૦ છાંટી ભૂમિ ફુવારા ભરે, ભૂધર૦ ॥
 સારી આસણિ સાદરીયે, ભૂધર૦ દરશન કામળી પર કરીયે, ભૂધર૦ ॥૨૭॥
 ગોદડી ગોદડાં ગાદલાં, ભૂધર૦ ત્યાં દરશન થયાં છે ભલાં, ભૂધર૦ ॥
 ઝાડ પા'ડને પાષણે, ભૂધર૦ બેઠા ભૂમી પર જન જાણે, ભૂધર૦ ॥૨૮॥
 ગાડી વે'લ રથ પાલખીયે, ભૂધર૦ મૂર્તિ મેને બેઠી લખીયે, ભૂધર૦ ॥

ગાહું 1ચારટ સુખપાલે, ભૂધર૦ જુવે જન વા'લાને વા'લે, ભૂધર૦ ॥૨૯॥
 કરી કરલિએ બહુ બાજે, ભૂધર૦ સોનેરી સખલાદિ સમાજે, ભૂધર૦ ॥
 બેઠા નિજ સેવકને 2અંશે, ભૂધર૦ જેમ બ્રહ્મા બેઠા હંસે, ભૂધર૦ ॥૩૦॥
 એક સમામાં મુનિ મળી, ભૂધર૦ આવ્યા પૂજા કરવા વળી, ભૂધર૦ ॥
 વસ્ત્ર ઘરેણાં પે'રાવી, ભૂધર૦ ચરચ્યાં ચંદન સુંદર લાવી, ભૂધર૦ ॥૩૧॥
 ધૂપ દીપ પુષ્પહારે, ભૂધર૦ કરી પૂજા બહુ પ્રકારે, ભૂધર૦ ॥
 પછી ઉતારી આરતી, ભૂધર૦ કરી ધૂન્ય સ્તુતિ અતિ, ભૂધર૦ ॥૩૨॥
 પછી પ્રભુ થયા પ્રસન્ન, ભૂધર૦ મળ્યા નિજજનને જીવન, ભૂધર૦ ॥
 ચરચ્યાં ચરણ બે ચંદને, ભૂધર૦ લીધાં ઉર વચ્ચે નિજજને, ભૂધર૦ ॥૩૩॥
 છાપી નિજજનની એમ છાતી, ભૂધર૦ પછી બેસારી પંગતી, ભૂધર૦ ॥
 બેઠા પંગતે મુનિરાજ, ભૂધર૦ આવ્યા પીરસવા મહારાજ, ભૂધર૦ ॥૩૪॥
 પીરસે પંગતમાં હરિ પોતે, ભૂધર૦ જન તૃપ્ત ન થાય જોતે, ભૂધર૦ ॥
 લાડુ જલેબી લઈને, ભૂધર૦ જાય જોરા જોર દઈને, ભૂધર૦ ॥૩૫॥
 બહુ પીરસે પ્રેમે કરી, ભૂધર૦ ફરે પંગતમાં ફરીફરી, ભૂધર૦ ॥
 લેઈ લેઈ ભોજનનાં નામ, ભૂધર૦ આપે ઘણે હેતે ઘનશ્યામ, ભૂધર૦ ॥૩૬॥
 લીધા લટકે લાડુ હાથ, ભૂધર૦ નિજજન જમાડે નાથ, ભૂધર૦ ॥
 માસુખ મુખમાં મોદક આપે, ભૂધર૦ વળી મસ્તક ચરણે છાપે, ભૂધર૦ ॥૩૭॥
 દેતા દહી દૂધ ૩દોવટે, ભૂધર૦ આપે ખાંડ સાકર 4કરમોટે, ભૂધર૦ ॥
 પે'રી પછેડી ખેસની, ભૂધર૦ શોભા શી કહું વેષની, ભૂધર૦ ॥૩૮॥
 ચાલે ઉતાવળા ચટકે, ભૂધર૦ પે'રી ગુડકી નાડી લટકે, ભૂધર૦ ॥
 ફરે પંગતમાં બહુ ફેરા, ભૂધર૦ પીરસે પાક પોતે ઘણેરા, ભૂધર૦ ॥૩૯॥
 એમ જોરે જન જમાડે, ભૂધર૦ પીરસી પીરસી હાર પમાડે, ભૂધર૦ ॥
 એમ જમાડયા જન જ્યારે, ભૂધર૦ કર પગ ધોયા તે વારે, ભૂધર૦ ॥૪૦॥
 પછી ઉતારે પધાર્યા, ભૂધર૦ નિજજન મન મોદ વધાર્યા, ભૂધર૦ ॥
 ત્યાં ઢોલિયો ઢાળેલે, ભૂધર૦ તેપર પાથરણાં પાથરેલે, ભૂધર૦ ॥૪૧॥
 સુંદર ગાદલાં ગોદડે, ભૂધર૦ ઓછાડ ઓસિસાં રૂડે, ભૂધર૦ ॥
 મેલ્યાં ગાલમસુરિયાં ગાલે, ભૂધર૦ ચાંપે ચરણ નિજજન વા'લે, ભૂધર૦ ॥૪૨॥
 શીત ઋતુમાંહિ સારી, ભૂધર૦ તાપે સુખડયે સુખકારી, ભૂધર૦ ॥
 ચક્રમો ચોફાળ રજાઈ, ભૂધર૦ ઓઢી પછેડી તે માંઈ, ભૂધર૦ ॥૪૩॥
 ઉષ્ણ ઋતુમાં અવિનાશી, ભૂધર૦ શીતળ જળ પીતાં સુખરાશી, ભૂધર૦ ॥

પંખા કરતાં સેવક પાસે, ભૂધર૦ શીતળ ચંદન ચરચ્યાં દાસે, ભૂધર૦ ॥૪૪॥
 ચોમાસામાં ચઢી ચાખડીયે, ભૂધર૦ સુંદર સારી કર લાકડીયે, ભૂધર ॥
 ઓઢી કામળી સુંવાળી, ભૂધર૦ ધારી છતરી રૂપાળી, ભૂધર૦ ॥૪૫॥
 આવી બેઠા સભામાંય, ભૂધર૦ જન સર્વે લાગ્યા પાય, ભૂધર૦ ॥
 ત્યાં પરિચંક પાથરણે, ભૂધર૦ બેઠા રસિયો રાજીપણે, ભૂધર૦ ॥૪૬॥
 તેપર ઓછાડ સોરંગી, ભૂધર૦ બેઠા તકિયાને ઓઠંગી, ભૂધર૦ ॥
 નિરખી જન મન મગન થયાં, ભૂધર૦ સુંદર હાર પે'રાવ્યા તિયાં, ભૂધર૦ ॥૪૭॥
 પછી ત્યાગી ગૃહી દાસે, ભૂધર૦ પૂછ્યા પ્રશ્ન પ્રભુ પાસે, ભૂધર૦ ॥
 તેનો ઉત્તર કરતાં આપે, ભૂધર૦ કર લટકાં કરી દુઃખ કાપે, ભૂધર૦ ॥૪૮॥
 રૂડા પ્રશ્નને સાંભળી, ભૂધર૦ ઉઠ્યા જનને મળવા વળી, ભૂધર૦ ॥
 મળ્યા ત્યાગીને બહુ ભાતી, ભૂધર૦ પછી છાપી ચરણે છાતી, ભૂધર૦ ॥૪૯॥
 પછી સત્સંગી સુખસીમા, ભૂધર૦ લીધાં તેણે ચરણ છાતીમાં, ભૂધર૦ ॥
 એવાં અલૌકિક સુખ દેતાં, ભૂધર૦ આનંદ નિષ્કુલાનંદ લેતાં, ભૂધર૦ ॥૫૦॥

ઈતિ શ્રીહરિસ્મૃતિમધ્યે તૃતીયશ્ચિંતામણિઃ ॥૩૥

દોહા પછી વાજાં લઈ વિધવિધનાં, કર્યું ગવૈયે ગાન ।
 તે ભેળા ભળી હરિ, ત્રોડે ત્રુગટિ તાન ॥૧॥
 સંત સહુ ઉભા થઈ, રચ્યો મનોહર રાસ ।
 ફરે કરે કીરતનને, તે ભેળા ફરે અવિનાશ ॥૨॥

ચોપાઈ

દીવો દીવીને અજવાળે, દગે દીઠાછે । હાંડી ફાનસે રૂપાળે, દગે૦ ॥
 ઝાડ મેતાબ ઉજાસે, દગે૦ શશિ સૂરજને પ્રકાશે, દગે૦ ॥૩॥
 બળતી અગ્નિ બપોરિયે, દગે૦ ગમતી દેહ ઘણું ગોરિયે, દગે૦ ॥
 ઉઘડી રાત્ય ઉડુગણ તેજે, દગે૦ એહ વિના ઉજાસે બીજે, દગે૦ ॥૪॥
 વસંતે વસ્ર પે'રી વસંતિ, દગે૦ ખાંત્યે ખેલ કરતા અતિ, દગે૦ ॥
 અબીર ગુલાલ નાખતાં, દગે૦ શોભા ન જાયે કે' ભાખતાં, દગે૦ ॥૫॥
 કર લઈ ગુલાલ ગોટા, દગે૦ નાખે નિજજન પર જોઈ મોટા, દગે૦ ॥
 વળી પિચકારી નાખતા, દગે૦ કરતા ખેલ બહુ મન ગમતા, દગે૦ ॥૬॥
 રંગ તાંસળી તાંબડીયે, દગે૦ ઘણે ભરી ગાગરડીયે, દગે૦ ॥

રંગ ભીનો રમતા રંગે, દગે૦ પોતાના સખા સંગે, દગે૦ ॥૭૥
 સર્વે સખા રસબસ કરતાં, દગે૦ દઈ તાળી ધૂન્ય ઓચરતાં, દગે૦ ॥
 રમતાં રમતાં વસ્ર અંગનાં, દગે૦ થયાં સર્વે રાતા રંગનાં, દગે૦ ॥૮૥
 કર ચરણ મુખ રંગેલે, દગે૦ શોભે આંખ્યો તેજ ભરેલે, દગે૦ ॥
 રમતાં કુસ્તિ મલની સાથે, દગે૦ ના'વા જાતાં સંત સંગાથે, દગે૦ ॥૯૥
 ચઢ્યા ઘણે મૂલે હરિ ઘોડે, દગે૦ સર્વે સખા ચાલ્યા જોડે, દગે૦ ॥
 નાહ્યા નિર્મળ જળમાં જઈ , દગે૦ ત્યાં કરી લીલા કંઈ, દગે૦ ॥૧૦૥
 ના'તાં ના'તાં સખા સાથે, દગે૦ બહુ નીર ઉછાળે હાથે, દગે૦ ॥
 પછી નાહી નિસર્યા બા'રે, દગે૦ પેર્યા કોરાં વસ્ર ત્યારે, દગે૦ ॥૧૧૥
 કર્યો કુંકુમનો ચાંદલો, દગે૦ બહુ શોભે છે તે ભલો, દગે૦ ॥
 નાહી નાથ આવ્યા ઉતારે, દગે૦ કર્યા દાસે દરશન ત્યારે, દગે૦ ॥૧૨૥
 ના'તા નદી નદ તલાવે, દગે૦ કુંડ કૂવા સાગર વાવે, દગે૦ ॥
 સમૈયા ઉત્સવ કરતાં, દગે૦ મેળા માંહિ ઘોડે ફરતાં, દગે૦ ॥૧૩૥
 મહારૂદ્ર અતિરૂદ્ર માંહિ, દગે૦ કરી ચોરાશી પણ તાંહિ, દગે૦ ॥
 બ્રહ્મ ભોજન કરાવ્યાં ભારે, દગે૦ ખટ માસ સુધી એકવારે, દગે૦ ॥૧૪૥
 કર્યો વૃંદાનો ત્યાં વિવા, દગે૦ ફર્યા ફુલેકામાં એવા, દગે૦ ॥
 ધરિ ઢાલ અલૌકિક અસિ, દગે૦ છડી લાકડી વળી વંસિ, દગે૦ ॥૧૫૥
 ખેલ સાંગ કમાન તીરે, દગે૦ બાંધ્યો કટાર મહાવીરે, દગે૦ ॥
 પેચ ૧કબજ કટારીયે, દગે૦ છત્ર ચામર અબદાગરીયે, દગે૦ ॥૧૬૥
 વળી ચાલતા હરિ વાટે, દગે૦ સરિતા સાગરને ઘાટે, દગે૦ ॥
 રસ્તે વણ રસ્તે વિચરતાં, દગે૦ વળી રાત્ય દિવસે ફરતાં, દગે૦ ॥૧૭૥
 તાઢ તડકામાં સંઘ સાથે, દગે૦ ચાલે મેઘ વરસતા માથે, દગે૦ ॥
 આંબા આંબલી છાંયડે, દગે૦ આસોપાલવ પીપર વડે, દગે૦ ॥૧૮૥
 પીપળ રબકુળ બોરસડીયે, દગે૦ બીજાં બહુ તરુ બોરડીયે, દગે૦ ॥
 ઠાકોર મંદિર કરવા કાજે, દગે૦ લીધી માથે ઈંટય મહારાજે, દગે૦ ॥૧૯૥
 ઉપથરકેલ મૃત્તિકા માથે, દગે૦ લઈ ચાલે સખા સાથે, દગે૦ ॥__
 એમ હરિ મંદિર કરાવી, દગે૦ માંહી મૂર્તિયો પધરાવી, દગે૦ ॥૨૦૥
 વળી હરિમંદિરને ફરતા, દગે૦ સો સો પ્રદક્ષિણા કરતા, દગે૦ ॥
 જોતાં મૂર્તિ સુંદર સારી, દગે૦ ધાતુ પાષાણ પટ પ્યારી, દગે૦ ॥૨૧૥
 તેને દંડવત જો કરતા, દગે૦ વળી સામું જોઈ બહુ રે'તા, દગે૦ ॥

જમતા પ્રસાદી બહુ પ્રીતે, દગે૦ તુલસીદળ નિર્મળ સમીતે, દગે૦ ॥૨૨॥
 પીતાં દૂધ પડતો દોરો, દગે૦ પીધું ઘૃત ભરી કટોરો, દગે૦ ॥
 વળી ઉત્સવ સમૈયામાંહિ, દગે૦ આવ્યા દાસ હજારો ત્યાંહિ, દગે૦ ॥૨૩॥
 કરે દર્શન પૂજા દાસ, દગે૦ તેનું ગ્રહણ કરે અવિનાશ, દગે૦ ॥
 પૂજી સ્પર્શી લા'વો લીધો, દગે૦ તેણે જન્મ સફળ કરી લીધો, દગે૦ ॥૨૪॥
 જોઈ નાથ સમાધિ થઈ, દગે૦ પડ્યાં પ્રાણ નાડી વિના કંઈ, દગે૦ ॥
 ના'વે સમાધિથી બા'રે, દગે૦ વણભણે વેદ ઉચ્ચારે, દગે૦ ॥૨૫॥
 વળી દેખે અક્ષરધામ, દગે૦ લીયે ગોલોકનું નામ, દગે૦ ॥
 શ્વેતદ્વીપ વૈકુંઠ દેખે, દગે૦ બ્રહ્મપુર કૈલાસ પેખે, દગે૦ ॥૨૬॥
 વળી ઠવિશાળાના વાસી, દગે૦ દેખેછે જન તે સુખરાશી, દગે૦ ॥
 જગાડે સમાધિમાંથી જ્યારે, દગે૦ કરે વાત ધામની ત્યારે, દગે૦ ॥૨૭॥
 તે સાંભળી સુખધામ, દગે૦ હસે મંદમંદ ઘનશ્યામ, દગે૦ ॥
 મુમુક્ષુને સાધુ કરતાં, દગે૦ નંદપદવી નામ ધરતાં, દગે૦ ॥૨૮॥
 કહે દેશ પ્રદેશ ફરજ્યો, દગે૦ સ્વામિનારાયણ ઉચ્ચરજ્યો, દગે૦ ॥
 કથા કીરતન જે કા'વે, દગે૦ સુંણે હરેહરે કરી ભાવે, દગે૦ ॥૨૯॥
 કાવ્ય કવિની સાંભળતાં , દગે૦ માળા તુલસીની ફેરવતાં, દગે૦ ॥
 સુખડ્ય સૂત્રની પણ સારી, દગે૦ કુલમાળાપર બલહારી, દગે૦ ॥૩૦॥
 શહેર પુર ગામ વધોષે, દગે૦ કુલવાડી વાડી રનેસે, દગે૦ ॥
 ખેત્ર ખળામાં મહારાજ, દગે૦ તેનાં કામ કરાવા કાજ, દગે૦ ॥૩૧॥
 રાજા રાંકને ભુવને, દગે૦ શેઠ શાહુકાર સદને, દગે૦ ॥
 લોક પટેલને ઘેરે, દગે૦ બ્રહ્મસભામાં બહુ વેરે, દગે૦ ॥૩૨॥
 કોય રોગી જાણી, દગે૦ જાય પોતે તિયાં તાણી, દગે૦ ॥
 ખરી ખબર તેની લેતાં, દગે૦ દિયે સુખ થાય તે દેતાં, દગે૦ ॥૩૩॥
 ભૂખ્યો પ્યાસો હોય કોઈ પ્રાણી, દગે૦ આપે અન્ન જળદુઃખીયો જાણી, દગે૦ ॥
 દિન ઉપર દયા ઘણી, દગે૦ જેનો કોઈ ન હોય ઘણી, દગે૦ ॥૩૪॥
 વળી મોટાના મો'બતી, દગે૦ જન સારાના સોબતી, દગે૦ ॥
 જાતાં વિ'વા વરામાંહી, દગે૦ જઈ આવે પોતે ત્યાંહી, દગે૦ ॥૩૫॥
 કેને ઘેર થયા મે'માન, દગે૦ કર્યું બહુ તેણે સન્માન, દગે૦ ॥
 વળી મે'માન રાખતાં, દગે૦ તેની અવળાઈ સાંખતાં, દગે૦ ॥૩૬॥
 માંદાને જોવા જાતાં, દગે૦ વળી વઢતાં ને વારતાં, દગે૦ ॥

સબળ નિર્બળને સંતાપે, દગે૦ તેતો ખમી ન શકે આપે, દગે૦ ॥૩૭॥
 દુઃખી ગરીબની ખબર લેવી, દગે૦ હરિની સહજ પ્રકૃતિ એવી, દગે૦ ॥
 કેને પ્રસાદી આપતાં, દગે૦ દર્શન દઈ દુઃખ કાપતાં, દગે૦ ॥૩૮॥
 કેને ફુલહાર દિયે વસ્ત્ર, દગે૦ ઘોડાં ઘરેણાં ને શસ્ત્ર, દગે૦ ॥
 કેને ગાયો મહીષી રૂપેયા, દગે૦ કોરી કણ ન જાય કહ્યા, દગે૦ ॥૩૯॥
 જમાડે સાધુને સુખકારી, દગે૦ જમે સાંખ્યયોગી સંસારી, દગે૦ ॥
 બ્રાહ્મણ બ્રહ્મચારી ભેખધારી, દગે૦ જમાડ્યાં રાંક મઉ નરનારી, દગે૦ ॥૪૦॥
 મઉને વસ્ત્ર રૂપેયા દીધા, દગે૦ । બહુ દુઃખિયા સુખિયા કીધા, દગે૦ ॥
 ભાટ ચારણ ઢાઢિ લંગા, દગે૦ રાવલ રાસલિયાં જનમંગા, દગે૦ ॥૪૧॥
 તેને વસ્ત્ર ઘરેણાં ઘોડાં, દગે૦ આપ્યાં ઘણાં નહિ કાંઈ થોડાં, દગે૦ ॥
 વાવ્ય કુંડ કૂવા તળાવે, દગે૦ તેતો પ્રભુ પોતે ગળાવે, દગે૦ ॥૪૨॥
 પર્વ સદાવ્રત બંધાવ્યાં, દગે૦ આપ્યાં અનાવટે અન્ન ભાવ્યાં, દગે૦ ॥
 જ્ઞાન વૈરાગ્ય ને ધર્મ, દગે૦ કે'તાં ભક્તિનો વળી મર્મ, દગે૦ ॥૪૩॥
 પંચ વિષય પરાજય કરી, દગે૦ જીવને ભજાવતાં હરિ, દગે૦ ॥
 કેનેક કે'વું ઘટે તે કે'તાં, દગે૦ કોઈનું સાંભળી પણ લેતાં, દગે૦ ॥૪૪॥
 હસતાં રમતાં ના'તાં ખાતાં, દગે૦ ઘોડાં ખેલવી ફુદડી ફરતાં, દગે૦ ॥
 ધીરા ઉતાવળા પગ ધરતાં, દગે૦ વળી કરનાં લટકાં કરતા, દગે૦ ॥૪૫॥
 જાતાં વળતાં ગાતાં કે'તાં, દગે૦ નીર ખીર ૧અમીરસ પીતાં, દગે૦ ॥
 આસન કરતાં મુન્ય ગ્રહેતાં, દગે૦ ઉદાસી રહે સૂઈ જાગતાં, દગે૦ ॥૪૬॥
 પ્રકરણ ફેરી ધર્મ થાપતાં, દગે૦ કરતાં નિજજનને નિમરતાં, દગે૦ ॥
 ગિરિ ગહ્વર વન ઉપવને, દગે૦ જોયા દેશ પ્રદેશે જીવનને, દગે૦ ॥૪૭॥
 તાપસવેષે કેશ શિશે, દગે૦ એમ જીવ બહુ ઉપદેશે, દગે૦ ॥
 નાસાગ્રે વૃત્તિ વણસમરતિ, દગે૦ આંખ્ય મટકું પણ ન ભરતી, દગે૦ ॥૪૮॥
 પ્રાણાયામ કરતાં યોગ શિખતાં, દગે૦ યોગકળા દેખાડી દેતાં, દગે૦ ॥
 એવી અનેક રૂડી રીતે, દગે૦ ચિંતવું છું મૂર્તિ ચિત્તે, દગે૦ ॥૪૯॥
 સૂતાં બેઠાં ને જાગતાં, દગે૦ જાય દન એમ ચિંતવતાં, દગે૦ ॥
 તેણે રહેછે અતિ આનંદ, દગે૦ એમ કહે નિષ્કુલાનંદ, દગે૦ ॥૫૦॥

ઈતિ શ્રીહરિસ્મૃતિમધ્યે ચતુર્થ ચિંતામણિઃ ॥૪॥

દોહા એમ નખશિખા મૂર્તિ નાથની, સમરતાં સુખ થાય ।
એહોનિશ ઉરમાં ધારતાં, કરવું રહે ન કાંચ ॥૧॥
ચરિત્ર સર્વે ચિંતવી, મૂરતિ ધારે મન ।
કાળ માયા કર્મનું, વ્યાપે નહિ વિઘન ॥૨॥

ચોપાઈ

મૂરતિ તમારી સુખકારી, જીવન જાણું છું । છો અવતારના અવતારી, જીવન ॥
મહાસમર્થછો મહારાજ, જીવન ० વળી આપે રાજાધિરાજ, જીવન ॥૩॥
પુરુષોત્તમ પૂરણબ્રહ્મ, જીવન ० તમને નેતિ કહે નિગમ, જીવન ॥
વાસુદેવ દયાળુ સ્વભાવ, જીવન ० મહાપુરુષ મહાનુભાવ, જીવન ॥૪॥
નારાયણ નિર્વિકારી, જીવન ० મહાપરમ મંગળકારી, જીવન ॥
ભક્તભયહારી ભગવાન, જીવન ० આખ્યાં આશ્રિતને અભયદાન, જીવન ॥૫॥
સચ્ચિદાનંદ દિવ્યમૂર્તિ, જીવન ० જેને અતિ અગમ કહે શ્રુતિ, જીવન ॥
છો પરમ કલ્યાણકારી, જીવન ० એવી નૌત્તમ મૂર્તિ ન્યારી, જીવન ॥૬॥
તમે કોટી બ્રહ્માંડાધીશ, જીવન ० વળી સર્વે તણાછો ઈશ, જીવન ॥
ધર્મધુરંધર ધન્ય ધન્ય, જીવન ० ભક્તિ ધર્મના નંદન, જીવન ॥૭॥
અલૌકિક મૂર્તિ આપે, જીવન ० જોઈ જનમ મરણ દુઃખ કાપે, જીવન ॥
તમે કાળમાયાના નિયંતા, જીવન ० છો ગુણસાગર ગુણવંતા, જીવન ॥૮॥
તમે ભવ બ્રહ્માના સ્વામી, જીવન ० અકળ મૂર્તિ અંતરજામી, જીવન ॥
પતિતપાવન અશરણશરણ, જીવન ० અધમઉદ્ધારણ અધહરણ, જીવન ॥૯॥
નખશિખિ મૂર્તિ મંગળરૂપ, જીવન ० આવે જોઈ સુખ અનુપ, જીવન ॥
આનંદ પાદ આનંદ કર, જીવન ० આનંદમાં મુખ મનોહર, જીવન ॥૧૦॥
આનંદરૂપ અનુપમ એવું, જીવન ० સૌ જનને જોયા જેવું, જીવન ॥
આનંદ વસન ભૂષણ અંગે, જીવન ० આનંદ આપો છો ઉછરંગે, જીવન ॥૧૧॥
કૃપાસિંધુ છો ઘનશ્યામ, જીવન ० ક્રોધ લોભ નિવારણ કામ, જીવન ॥
પરમાત્મા પૂરણબ્રહ્મ, જીવન ० નીલકંઠ કહે નિગમ, જીવન ॥૧૨॥
જીવ ઈશ્વરના છો સ્વામી, જીવન ० વળી સર્વે ધામના ધામી, જીવન ॥
ક્ષર અક્ષરથી છો પર, જીવન ० અક્ષર બ્રહ્મ તમારું ઘર, જીવન ॥૧૩॥
કાળ માયા તમારી શક્તિ, જીવન ० કરો બહુ કારજ એવતી, જીવન ॥
કોટિ બ્રહ્માંડને કરેછે, જીવન ० ઉત્પત્તિ સ્થિતિ ને હરેછે, જીવન ॥૧૪॥

તેના નિયંતા છો તમે, જીવન૦ સત્ય સ્વામી જાણ્યા અમે, જીવન૦ ॥
 કારણના કારણ કહીયે, જીવન૦ કાળના પણ કાળ લહીયે, જીવન૦ ॥૧૫॥
 આત્માના આત્મા છોજી, જીવન૦ પ્રાણના પણ પ્રાણ છોજી, જીવન૦ ॥
 તમે ઈશ્વરના ઈશ્વર, જીવન૦ અંતરજામી છો અઘહર, જીવન૦ ॥૧૬॥
 સર્વેના છો સાક્ષી સાર, જીવન૦ સકળ ફળના દેનાર, જીવન૦ ॥
 સ્વયં જ્યોતિરૂપ રાજો, જીવન૦ માયા ગુણથી પર બિરાજો, જીવન૦ ॥૧૭॥
 નિરાકાર નિરંજન કહેછે, જીવન૦ તે શું તમારી ગતિ લહેછે, જીવન૦ ॥
 છો અખંડ અવિનાશી, જીવન૦ માયારહિત છો સુખરાશી, જીવન૦ ॥૧૮॥
 તમારી મૂર્તિનું પરિમાણ, જીવન૦ કરી શકે શું અજાણ, જીવન૦ ॥
 ચાર મુખે બ્રહ્મા ભાખે, જીવન૦ પાંચ મુખે શિવ કહી દાખે, જીવન૦ ॥૧૯॥
 સહસ્ર મુખે કહે શેષ, જીવન૦ ૧૫ડાનન ગાય ગણેશ, જીવન૦ ॥
 તોય કોયે ન પામે પાર, જીવન૦ એવી મૂર્તિ છે અપાર, જીવન૦ ॥૨૦॥
 સર્વે શાસ્ત્ર પુરાણ માંયે, જીવન૦ ગુણ તમારા ગવાયે, જીવન૦ ॥
 સર્વે દેવ વંદન કરે છે, જીવન૦ વેદ સ્તુતિ ઉચ્ચરે છે, જીવન૦ ॥૨૧॥
 એવા સમર્થ સહુના સ્વામી, જીવન૦ સહુ રહે છે શિશ નામી, જીવન૦ ॥
 તમારો ભય ભૂમિને ભારી, જીવન૦ તેણે રહી છે લોકને ધારી, જીવન૦ ॥૨૨॥
 તમારા ભયે સમે તરુ ફળે, જીવન૦ ફુલ ફળ વન સઘળે, જીવન૦ ॥
 તમારા ભયથી શેષ હમેશે, જીવન૦ ચૌદ લોક ધાર્યા છે શિશે, જીવન૦ ॥૨૩॥
 તમારા ભયથી સાક્ષાત, જીવન૦ રવાસવ વરસાવે વરસાત, જીવન૦ ॥
 તમારા ભયથી સૂર્ય શશિ, જીવન૦ ફરે કાળશક્તિ અહોનિશી, જીવન૦ ॥૨૪॥
 તમારે ભયે બ્રહ્માંડે મૃત્યુ, જીવન૦ રહે છે સદા સર્વત્ર ફરતું, જીવન૦ ॥
 બ્રહ્મા વિષ્ણુ શારદા શિવ, જીવન૦ રહેછે મરજીમાં તતખેવ, જીવન૦ ॥૨૫॥
 છે એકએક બ્રહ્માંડાધીશ, જીવન૦ તેપણ નમાવેછે શિશ, જીવન૦ ॥
 એવા છોજી એક નિયંતા, જીવન૦ સહુ રહે છે તમથી ડરંતા, જીવન૦ ॥૨૬॥
 એવા મોટા છો મહારાજ, જીવન૦ તે મળ્યા છો મને આજ, જીવન૦ ॥
 તેતો નાથ કરીછે દયા, જીવન૦ તે ગુણ કેમ કરી જાય કહ્યા, જીવન૦ ॥૨૭॥
 તમે મે'ર મુજપર કીધી, જીવન૦ વળી બુડતાં બાંધી લીધી, જીવન૦ ॥
 જે જે કર્યો તમે ગુણ, જીવન૦ બીજો કરે એવો કુંણ, જીવન૦ ॥૨૮॥
 તમે બિરૂદ પાણ્યું તમારું, જીવન૦ જોયું નહિ કર્તવ્ય અમારું, જીવન૦ ॥
 તમે ગર્ભવાસ ત્રાસ ટાળ્યો, જીવન૦ એ તો આડો આંકજ વાળ્યો, જીવન૦ ॥૨૯॥

જનમતાં જતન કીધી, જવન૦ મારી બહુનામી બહુ વિધિ, જવન૦ ॥
 ખાન પાન ખબર રાખી, જવન૦ શું હું દેખાડું કહી દાખી, જવન૦ ॥૩૦॥
 આજ સુધી પણ અમારી, જવન૦ રાખોછો ખબર સારી, જવન૦ ॥
 પળે પળે કરો પ્રતિપાળ, જવન૦ એવો બીજો કોણ દયાળ, જવન૦ ॥૩૧॥
 વળી અંતકાળે આવોછો, જવન૦ રથ વે'લ વિમાન લાવોછો, જવન૦ ॥
 વળી ઘણે મૂલે ચઢી ઘોડે, જવન૦ આવોછો સખા લઈ જોડે, જવન૦ ॥૩૨॥
 એમ અલબેલાજી આવો, જવન૦ દેહ દાસતણું મૂકાવો, જવન૦ ॥
 તેને તેડી જાઓછો સાથે, જવન૦ બેસારી રથ વિમાન માથે, જવન૦ ॥૩૩॥
 તેને આપોછો અક્ષરધામ, જવન૦ થાયછે જન તે પૂરણકામ, જવન૦ ॥
 બીજો એવો કોણ કૃપાળુ, જવન૦ તમ વિના દીઠા નહિ દયાળુ, જવન૦ ॥૩૪॥
 તમે દીનતણા છો બંધુ, જવન૦ સુખકારી સુખના સિંધુ, જવન૦ ॥
 તમે નાથ અનાથ જનના, જવન૦ તમે ૧ મહેરબાન છો મનના, જવન૦ ॥૩૫॥
 તમે નોંધારાંના આધાર, જવન૦ તમે દુર્બળના દાતાર, જવન૦ ॥
 તમે ભક્તના ભય હરતા, જવન૦ નિજજનને નિર્ભય કરતા, જવન૦ ॥૩૬॥
 તમે સંત જનના સ્નેહી, જવન૦ કાપો કષ્ટ પડે જેહી, જવન૦ ॥
 તમે દાસતણાં દુઃખ કાપી, જવન૦ કર્યા સુખીયા સુખજ આપી, જવન૦ ॥૩૭॥
 એવા ભક્તવત્સલ ભગવાન, જવન૦ દીધાં આશ્રિતને અભયદાન, જવન૦ ॥
 તમે અશરણના છો શરણ, જવન૦ દુઃખ ટાળી સુખના કરણ, જવન૦ ॥૩૮॥
 નિજજનના સુખ સાડું, જવન૦ ઈયાં આવવું છે તમાડું, જવન૦ ॥
 તમે અગમ સુગમ થઈ, જવન૦ આવી જન ઉદ્ધાર્યા કંઈ, જવન૦ ॥૩૯॥
 તમે નરતન ધરિયું નાથ, જવન૦ સર્વે સામગ્રી લઈ સાથ, જવન૦ ॥
 દઈ દર્શ સ્પર્શનુંદાન, જવન૦ નિર્ભય જન કર્યા નિદાન, જવન૦ ॥૪૦॥
 મૂર્તિ તમારી મહારાજ, જવન૦ સરે સહુનાં જોઈ કાજ, જવન૦ ॥
 દર્શ સ્પર્શ જે તમારો, જવન૦ મહા મોટું સુખ દેનારો, જવન૦ ॥૪૧॥
 મળવું તમારું છે મોઘું, જવન૦ તે તો સહુને થયું છે સોંઘું, જવન૦ ॥
 ક્રિયાં અમે ક્રિયાં આપ, જવન૦ કીડી કુંજરનો મેળાપ, જવન૦ ॥૪૨॥
 સહુના નાથ તમે નિયંતા, જવન૦ સર્વાધાર સર્વના કરતા, જવન૦ ॥
 સર્વે પર છો સર્વેશ્વર, જવન૦ સહુના પ્રેરક પરમેશ્વર, જવન૦ ॥૪૩॥
 ક્યાં તમે ને ક્યાં અમે, જવન૦ તે તો કૃપા કરીછે તમે, જવન૦ ॥
 તમે અઢળ ઢબ્યા છો આજ, જવન૦ મહા મે'ર કરી મહારાજ, જવન૦ ॥૪૪॥

દેખી દુઃખિયા અતિ દાસ, જીવન૦ તમે આવ્યા છો અવિનાશ, જીવન૦ ॥
 કરવા અનેકનો ઉદ્ધાર, જીવન૦ સહુ જનની લેવા સાર, જીવન૦ ॥૪૫॥
 એવી તકમાં હું પણ આવ્યો, જીવન૦ મારો ફેરો સફળ ફાવ્યો, જીવન૦ ॥
 મારાં સરિયાં સર્વે કાજ, જીવન૦ તેતો તમે મળ્યે મહારાજ, જીવન૦ ॥૪૬॥
 દુઃખ દરિયામાંથી તાર્યો, જીવન૦ વળી અધમને ઉદ્ધાર્યો, જીવન૦ ॥
 મારા સાચા છો સનેહી, જીવન૦ જોઈ જોઈ જોયું તેહી, જીવન૦ ॥૪૭॥
 ખરી વેળાનો ખજનો, જીવન૦ છો દામ દોયલા દિનો, જીવન૦ ॥
 મારા મરણ ટાંણાની મુડી, જીવન૦ વળી ભવસાગરની હુડી, જીવન૦ ॥૪૮॥
 એહ ભરોંસો છે મોટો, જીવન૦ તેતો કેદી ન થાય ખોટો, જીવન૦ ॥
 બદલે નહિ બિરૂદ તમારું, જીવન૦ શીદ શંકા મનમાં ધારું, જીવન૦ ॥૪૯॥
 છે અચળ મારે આશરો, જીવન૦ ખરા દિનમાં ખરાખરો, જીવન૦ ॥
 મૂર્તિ તમારી મીરાંથ મારી, જીવન૦ નહિ મેલું હું હવે ન્યારી, જીવન૦ ॥૫૦॥
 રાખીશ જીવ સાથે હું જડી, જીવન૦ નહિ મેલું હું અળગી ઘડી, જીવન૦ ॥
 તેમ નહિ મુકાય તમ થકી, જીવન૦ કહે નિષ્કુલાનંદ નકી, જીવન૦ ॥૫૧॥

ઈતિ શ્રીહરિસ્મૃતિમધ્યે પંચમ શ્લોકામણિઃ ॥૫૧॥

દોહા એહ ભરોંસો ભીંતરે, અચળ છે ઉરમાંય ।
 શરણાગતની શ્યામળા, સદા કરોછો સહાય ॥૧॥
 સુખના સાગર શ્રીહરિ, સદા સર્વદા શ્યામ ।
 નિજજનના નિધિ નાથજી, પુરૂષોત્તમ પૂરણકામ ॥૨॥

ચોપાઈ

મૂર્તિ તમારી મહારાજ, સુખકારીજી, સૌ જનનો સુખ સમાજ, સુખ૦ ॥
 સાકાર મૂર્તિ સુખ ભંડાર, સુખ૦ સ્પરશી બહુ પામ્યા ભવપાર, સુખ૦ ॥૩॥
 પ્રગટ મૂર્તિ પ્રતાપે, સુખ૦ સુરાસુર ઉદ્ધાર્યા આપે, સુખ૦ ॥
 જેજે પ્રગટ પ્રસંગ પામ્યાં, સુખ૦ તેનાં સર્વે સંકટ વામ્યાં, સુખ૦ ॥૪॥
 તમથી સરિયાં સૌનાં કામ, સુખ૦ તમે સૌના સુખવિશ્રામ, સુખ૦ ॥
 સ્પરશી પગ અંગુઠો હવી, સુખ૦ જન બહુ તારણ જાલવી, સુખ૦ ॥૫॥
 વળી પદરજ સ્પરશી શલ્યા, સુખ૦ થઈ ગૌતમ તરુણી અહલ્યા, સુખ૦ ॥

એવો પદરજનો પ્રતાપ, સુખ૦ ટળ્યો તરત તેનો સંતાપ, સુખ૦ ॥૬॥
 વળી પદ સ્પરશતાં કાળી, સુખ૦ થયો નિર્ભય ભવભય ટાળી, સુખ૦ ॥
 વૃંદાવનનાં વેલી વન, સુખ૦ થયાં પદરજથી પાવન, સુખ૦ ॥૭॥
 ઉદ્ધવ અકુરને મન પ્યારી, સુખ૦ એવી પદરજ છે તમારી, સુખ૦ ॥
 પગ પાવન પ્રીતે જોઈ, સુખ૦ તુલસી રહીછે ત્યાં મોઈ, સુખ૦ ॥૮॥
 એવાં ચરણ સદા સુખકારી, સુખ૦ ધરે ધ્યાન તેનું ત્રિપુરારિ, સુખ૦ ॥
 શેષ સુરેશ અજ શશી, સુખ૦ અર્ક અગ્નિ જે તેજસ્વી, સુખ૦ ॥૯॥
 નારદ શારદ સહસ્ર અઠ્યાશી, સુખ૦ તે પણ હરિ પગના ઉપાસી, સુખ૦ ॥
 એવા અશરણ શરણ ચરણ, સુખ૦ ધારે હરિજન અંતઃકરણ, સુખ૦ ॥૧૦॥
 પૂજે જન મળી પ્રીતે, સુખ૦ વળી ચિંતવેછે નિત્ય ચિત્તે, સુખ૦ ॥
 એવા પગ પાવન છે બહુ, સુખ૦ સુખદ જાણી સેવે સહુ, સુખ૦ ॥૧૧॥
 સ્પર્શી પાવન છે પૃથ્વી, સુખ૦ તેણે રાજી રહે નિત્ય નવી, સુખ૦ ॥
 એવા પાવલીયાને પેખી, સુખ૦ દિલડું રિઝે જનનું દેખી, સુખ૦ ॥૧૨॥
 જંઘા જોઈને ઈંદિરા, સુખ૦ ચરણ ચાંપે ધીરાધીરા, સુખ૦ ॥
 જાનુ જુગલ જોઈ જન, સુખ૦ સદા સુખી મન મગન, સુખ૦ ॥૧૩॥
 સાથળ સુંવાળી બે સારી, સુખ૦ મગન પીઠ ધરી પન્નગારી, સુખ૦ ॥
 ઉદર સુંદર અતિ સારું, સુખ૦ જોઈ જન રહ્યાં ત્યાં હજારું, સુખ૦ ॥૧૪॥
 નાભિથકી અજ ઉપજી, સુખ૦ પામ્યા મોટપ મનરંજી, સુખ૦ ॥
 ઉર જોઈ શોભાધામ, સુખ૦ કર્યો કમળાએ વિશ્રામ, સુખ૦ ॥૧૫॥
 ગળે શોભા જોઈ ઘણી, સુખ૦ પામી સુખ ત્યાં કૌસ્તુભમણિ, સુખ૦ ॥
 મુખે સુખ પામી સરસ્વતી, સુખ૦ રહી છે રાજી થઈને અતિ, સુખ૦ ॥૧૬॥
 મુખે સુખ પામ્યા કંઈ જન, સુખ૦ મુખ સહુનું સુખસદન, સુખ૦ ॥
 મુખે મોહ્યા મોટા મુનિ, સુખ૦ મુખ સુખ નિધિ સહુની, સુખ૦ ॥૧૭॥
 મુખ જોઈ દુઃખ ટળેછે, સુખ૦ આવે સુખ શાંતિ વળેછે, સુખ૦ ॥
 એવું મુખ સુખનું દેનાર, સુખ૦ જેથી સુખ પામ્યાં નરનાર, સુખ૦ ॥૧૮॥
 ભુજા બેઉ સુખના ભરિયા, સુખ૦ મળી તાપ તનના હરિયા, સુખ૦ ॥
 કરને લટકે કારજ કીધાં, સુખ૦ જોઈ જન મને સુખ લીધાં, સુખ૦ ॥૧૯॥
 અભય વર બે રહ્યા હાથે, સુખ૦ એવા કર મેલો જન માથે, સુખ૦ ॥
 કરઆંગળી સુખસદન, સુખ૦ જેણે ધાર્યો ગોવર્ધન, સુખ૦ ॥૨૦॥
 રાખ્યાં ગાય ગોપી ગોવાળ, સુખ૦ કરી વ્રજજનની પ્રતિપાળ, સુખ૦ ॥

હાથે દાસતાણાં દુઃખ હરીયાં, સુખં આપી સુખ સુખિયાં કરીયાં, સુખં ॥૨૧॥
 એમ સાકાર મૂર્તિ સંબંધે, સુખં સુખિયા આદિ અંત્યે મધ્યે, સુખં ॥
 મૂર્તિ વડે મોટપ સહુની, સુખં કોણ તપસી ઋષી મુનિ, સુખં ॥૨૨॥
 મૂર્તિ મેલી મોટપ ઈચ્છે, સુખં તેને વાત બની બગડી છે, સુખં ॥
 શૂન્ય સુમનની નોય ૧દામ, સુખં મૂર્ખ તેની કરેછે હામ, સુખં ॥૨૩॥
 તેમ મૂર્તિ તમારી મેલી, સુખં સુખસાટે મળશે રસેલી, સુખં ॥
 તમે જનના સુખને કાજ, સુખં સદા સાકાર છો મહારાજ, સુખં ॥૨૪॥
 સાકાર વિના ન સરે કામ, સુખં માટે સાકાર છો સુખધામ, સુખં ॥
 ચાર વેદ વદે એ વાત, સુખં પ્રભુ પ્રગટ છો સાક્ષાત, સુખં ॥૨૫॥
 ષ્ટ્ શાસ્ત્ર કે'છે ખોળી, સુખં મોટપ્ય પ્રગટની વણતોળી, સુખં ॥
 અઢાર પુરાણમાં એમ કહેછે, સુખં પ્રભુ સદા સાકાર રહેછે, સુખં ॥૨૬॥
 સ્મૃતિ શ્રુતિનું એ તાન, સુખં સદા સાકાર રહે ભગવાન, સુખં ॥
 તેણે કરી રહેછે સમું, સુખં નહિ તો વણસી થાય વસમું, સુખં ॥૨૭॥
 ન રહે એક સ્થિતિ એક રીતી, સુખં સહુ કોઈ આદરે અનીતિ, સુખં ॥
 ધર્મ ધરાપર ન રહે, સુખં સહુ કોઈ અધર્મને ગ્રહે, સુખં ॥૨૮॥
 દેવ દાનવ માનવ મુનિ, સુખં માને નહિ મરજદા કોયની, સુખં ॥
 ચાર વર્ણ આશ્રમ ચાર, સુખં સહુ ભ્રષ્ટ થાય નરનાર, સુખં ॥૨૯॥
 માટે સહુના ધર્મ રખાવા, સુખં તમે રહો આવા ને આવા, સુખં ॥
 અધર્મ ઉથાપી ધર્મ થાપો, સુખં તમે હરિજનને સુખ આપો, સુખં ॥૩૦॥
 તમે ધર્મધુરંધર કા'વો, સુખં ધર્મ સારું ધરાપર આવો, સુખં ॥
 તમે ધર્મ તણી છો ઢાલ, સુખં ધર્મ વર્મ ધર્મલાલ, સુખં ॥૩૧॥
 ધર્મ પાળક ધર્મ કુમાર, સુખં તમે સંત જનના શણગાર, સુખં ॥
 દાસ દોષ નિવારણ નાથ, સુખં એમ કહેછે સહુજન સાથ, સુખં ॥૩૨॥
 તમે ભક્તતાણા ભયહારી, સુખં તમે સંતજનના સુખકારી, સુખં ॥
 કપટિ કુટિલ દગાદાર, સુખં તેના નાશના કરનાર, સુખં ॥૩૩॥
 તમે અધર્મના અરિ કા'વો, સુખં નમે'રી ઉપર મે'ર ન લાવો, સુખં ॥
 કુકર્મી કુબુદ્ધિના છો કાળ, સુખં તમો નિજજનના પ્રતિપાળ, સુખં ॥૩૪॥
 તમારી મૂર્તિ મીરાંથ મોટી, સુખં સેવી સુખ પામ્યા કે કોટિ, સુખં ॥
 તમારી મૂર્તિ ચિંતામણી, સુખં સમુ ચિંતવે સુખનિધિ ઘણી, સુખં ॥૩૫॥
 સંતજન ચિંતવેછે સવળું, સુખં અસંતજન ચિંતવેછે અવળું, સુખં ॥

જેજે જન ચિંતવેછે જેવું, સુખ૦ તેતે ફળ પામેછે તેવું, સુખ૦ ॥૩૬॥
 કલ્પતરુ તુલ્ય તમે, સુખ૦ ચિંતવે જે જનને જેવું ગમે, સુખ૦ ॥
 કલ્પતરુ ચિંતામણી કહિયે, સુખ૦ તમને તે ઉપમા કેમ દઈયે, સુખ૦ ॥૩૭॥
 તેતો સુખ દુઃખના દેનાર, સુખ૦ તમે સદા સુખભંડાર, સુખ૦ ॥
 જોને અસુર અભાગી અતિ, સુખ૦ મહા દુષ્ટમય દૂરમતિ, સુખ૦ ॥૩૮॥
 કરતા મનસુખા મારવા, સુખ૦ નિત્ય પ્રત્યે નવાનવા, સુખ૦ ॥
 તેને મારી મોક્ષ આપી, સુખ૦ એવી મૂર્તિ કહી પ્રતાપી, સુખ૦ ॥૩૯॥
 માટે મૂર્તિ મંગળમૂળ, સુખ૦ એથી પામ્યા સુખ અતૂળ, સુખ૦ ॥
 એથી અમંગળ નહિ કેનું, સુખ૦ શું શું કહિ દેખાડું તેનું, સુખ૦ ॥૪૦॥
 મંગળ કરચરણાદિક કહિયે, સુખ૦ મંગળ નખશિખાલગી લહિયે, સુખ૦ ॥
 મંગળ ચાલ્ય ચરિત્ર માનું, સુખ૦ મંગળમાં અમંગળ શાનું, સુખ૦ ॥૪૧॥
 મંગળ દેવું લેવું એવું, સુખ૦ સર્વે મંગળકારી કેવું, સુખ૦ ॥
 મંગળકારી વાણી મુખની, સુખ૦ મંગળ દષ્ટિ કરોછો સુખની, સુખ૦ ॥૪૨॥
 સર્વે ક્રિયા મંગળકારી, સુખ૦ મંગળ મૂર્તિની બલીહારી, સુખ૦ ॥
 મંગળમય મૂર્તિ જેણે જોઈ, સુખ૦ તેને ન્યુન ન રહી કોઈ, સુખ૦ ॥૪૩॥
 મંગળ મૂર્તિને પ્રતાપ, સુખ૦ સ્પર્શ પ્રજળે પૂરણ પાપ, સુખ૦ ॥
 મંગળ મૂર્તિને સમરતાં, સુખ૦ મટે સંકટ શ્રીહરિ કરતાં, સુખ૦ ॥૪૪॥
 મંગળ મૂર્તિને ચિંતવતાં, સુખ૦ કિલ્બિષ જાય શુભ થાયે સેવતાં, સુખ૦ ॥
 મંગળ મૂર્તિનું ધ્યાન ધરતાં, સુખ૦ થાય અંતરમાં સુખ સમતાં, સુખ૦ ॥૪૫॥
 મંગળ મૂર્તિના ગુણ ગાવતાં, સુખ૦ માટે મેં નથી મૂકાતાં, સુખ૦ ॥
 મંગળ મૂર્તિ જોઈ મનરાતો, સુખ૦ તેણે રહું છું ફુલાતો, સુખ૦ ॥૪૬॥
 મંગળ મૂર્તિ જોઈ મેં મને, સુખ૦ રાજી રહું છું રાત્યદને, સુખ૦ ॥
 મંગળ મૂર્તિ જોતાં મારે, સુખ૦ સઈ ઓછાપ્ય છે આ વારે, સુખ૦ ॥૪૭॥
 પૂર્ણ કામ પ્રગટ પ્રતાપ, સુખ૦ એમ મને મનાણું આપ, સુખ૦ ॥
 તેનો નથી થાપ ઉથાપ, સુખ૦ તેતો પ્રગટને પ્રતાપ, સુખ૦ ॥૪૮॥
 મૂર્તિ સંભારવા સારું, સુખ૦ કરતું મનસુખો મન મારું, સુખ૦ ॥
 તેતો પૂરણ થયો પ્રમાણ, સુખ૦ કર્યા મૂર્તિનાં વખાણ, સુખ૦ ॥૪૯॥
 હરિસ્મૃતિ થાય હૈયે, સુખ૦ માટે હરિસ્મૃતિ કહિયે, સુખ ॥
 કે'તાં સુણતાં મટે ભવઈંદ, સુખ૦ એમ કહે નિષ્કુલાનંદ, સુખ૦ ॥૫૦॥

ઈતિ શ્રીહરિસ્મૃતિમધ્યે ષષ્ઠ ચિંતામણિઃ ॥૬॥

દોહા અલૌકિક મૂર્તિ આજની, ધરી ધર્મકુમાર ।
જોતાં ના'વે જોડમાં, આ સમ અન્ય અવતાર ॥૧॥
સમર્થ મૂર્તિ સુખ ભરી, ધરી ન ધરશે કોય ।
સર્વોપરી છે શ્રીહરિ, સહજાનંદ પ્રભુ સોય ॥૨॥

ચોપાઈ

પ્રગટ પ્રબળ મૂર્તિ, આચરજ કરીછે । જેને નેતિ નેતિ કહે શ્રુતિ, આચ૦ ।
અકળ અનુપ અમાપ, આચ૦ કોઈ કરી શકે નહિ થાપ, આચ૦ ॥૩॥
અગમ અતોલ અપાર, આચ૦ નિગમે ન થાય નિરધાર, આચ૦ ॥
શિવ બ્રહ્મા સરખા કહેછે, આચ૦ તોય અતિ અપાર રહેછે, આચ૦ ॥૪॥
પ્રગટ મૂર્તિનો મહિમાય, આચ૦ સર્વે સુખતણી સીમાય, આચ૦ ॥
મોટખ્ય હરિમૂર્તિની અતિ, આચ૦ કે'તાં કહેવાય નહિ કોયવતી, આચ૦ ॥૫॥
જેજે હરિમૂર્તિથી થયું, આચ૦ તેતે મેં ન જાય કહ્યું, આચ૦ ॥
બહુબહુ થાય ચમત્કાર, આચ૦ તેને કહેતાં ન આવે પાર, આચ૦ ॥૬॥
જે કોય કેદી ન સૂણ્યું કાન, આચ૦ તેતો દેખાડ્યું ભગવાન, આચ૦ ॥
અલૌકિક વસ્તુ આવે લોકે, આચ૦ તેતો જન સહુ અવલોકે, આચ૦ ॥૭॥
અશન વસન સુંદર માળા, આચ૦ પ્રસાદી દાખ્ય રોટા રૂપાળા, આચ૦ ॥
તલલાડુ તોરા હાર, આચ૦ ફળ ફુલ અમૂલ્ય અપાર, આચ૦ ॥૮॥
પામે સમાધિયે તે દાસ, આચ૦ જાગે જ્યારે ત્યારે રહે પાસ, આચ૦ ॥
જેજે આપે સમાધિમાંયે, આચ૦ તેતે લઈ આવે જન આંયે, આચ૦ ॥૯॥
અમાયિક માયિકમાં આવે, આચ૦ એથી અન્ય આચરજ શું કા'વે, આચ૦ ॥
વળી અનેક પરચા આપે, આચ૦ પામે જન પ્રગટ પ્રતાપે, આચ૦ ॥૧૦॥
તેતો કે'તાં ન કે'વાયે, આચ૦ મોટો હરિમૂર્તિ મહિમાયે, આચ૦ ॥
જેજે આ સમાની વાત, આચ૦ તે દીઠી મેં સાક્ષાત, આચ૦ ॥૧૧॥
સંતદાસ પ્રગટ પ્રતાપે, આચ૦ ગયા જળમાં ના'વા આપે, આચ૦ ॥
દીધી જળમાં ડુબકી દાસે, આચ૦ નિસર્યા નરનારાયણ પાસે, આચ૦ ॥૧૨॥
તિયાં દોઢ માસ રઈ, આચ૦ ત્યાંની ખબર આવ્યા લઈ, આચ૦ ॥
તેતો આચરજ વાત કહેવાય, આચ૦ આ દેહે એમ જવાય, આચ૦ ॥૧૩॥
વળી ફરી મેલ્યા મહારાજે, આચ૦ હીમાળો ઉલ્લંઘ્યો મુનિરાજે, આચ૦ ॥

આવી પથરા નદી ત્યાંચે, આયં ઉતર્યા શ્રીહરિની ઈચ્છાચે, આયં ॥૧૪॥
 નાહ્યા માનસરોવર ઘાટે, આયં કેકે કારજ કીધાં વાટે, આયં ॥
 એહ સામર્થી સ્વામીની, આયં બીજી કહું બહુનામીની, આયં ॥૧૫॥
 એક સચ્ચિદાનંદ સંત, આયં મહામોટા સાધુ અત્યંત, આયં ॥
 તેને રુંધ્યા ઘરમાં ઘાલી, આયં રાખી ચોકી તાળાં આલી, આયં ॥૧૬॥
 તેમાંથી નિસરી ગયા, આયં તાળાં તેમનાં તેમ રહ્યાં, આયં ॥
 ભૌતિક દેહ ૧અભૌતિક થયું, આયં એહ કારણ હરિનું કહું, આયં ॥૧૭॥
 વળી હરિમૂર્તિ પ્રતાપે, આયં સુખિયા થયા સાધુ આપે, આયં ॥
 એક વ્યાપકાનંદ મુનિ, આયં તેપર મે'ર મોટી પ્રભુની, આયં ॥૧૮॥
 સદા રહે મૂર્તિમાંઈ, આયં હરે ફરે હરિ ઈચ્છાઈ, આયં ॥
 વળી જે જે બોલે જીહ્વાય, આયં તેતો તેમનું તેમ થાય, આયં ॥૧૯॥
 એક મુઈ જીવાડી ઘોડી, આયં એહ વાત નહિ કાંઈ થોડી, આયં ॥
 વળી ૧વાડવસુત જીવાડ્યો, આયં પ્રગટ પ્રતાપે ઉઠાડ્યો, આયં ॥૨૦॥
 તે સામર્થી સહજાનંદની, આયં કહિ કેમ જાય આનંદકંદની, આયં ॥
 વળી વ્યાપકાનંદે એક, આયં કાપી કષ્ટ ઉગાર્યો વણિક, આયં ॥૨૧॥
 એવાં અનેક અલૌકિક કાજ, આયં કર્યાં સંત દ્વારે મહારાજ, આયં ॥
 વળી સંત સ્વરૂપાનંદ, આયં જેને અંતર સદા આનંદ, આયં ॥૨૨॥
 કરી સમાધિ સંયમીની ગયા, આયં દીઠા જીવ દુઃખિયા તિયાં, આયં ॥
 નરકકુંડમાં નરનાર, આયં પાપી પીડાતા અપાર, આયં ॥૨૩॥
 તેને દેખી દયા આવી, આયં બોલ્યા હરિમૂર્તિ બળ લાવી, આયં ॥
 નિસરો નરકથકી સહુ બા'ર, આયં પ્રગટ પ્રતાપે નરનાર, આયં ॥૨૪॥
 કાઢી જીવ કીધા કુંડ ખાલી, આયં જેને જમે નાખ્યાતા ઝાલી, આયં ॥
 તે નિસર્યા હરિપ્રતાપે, આયં એ તો અતોલ વાત અમાપે, આયં ॥૨૫॥
 એક હરિજન પર્વતભાઈ, આયં સદા રહે હરિમૂર્તિમાંઈ, આયં ॥
 એક દિન વિચાર્યું એવું, આયં વારાહરૂપ હશે વળી કેવું, આયં ॥૨૬॥
 યાંતો રૂપ રૂડાં ચોવિશે , આયં ઉભાં આગળ નજરે દિશે, આયં ॥
 એકએકથી અનૂપ, આયં ચિત્ત ચોર ચોવિશે રૂપ, આયં ॥૨૭॥
 વળી પ્રગટ મૂર્તિ પાસે, આયં ઉભી દીઠી તે પણ દાસે, આયં ॥
 સર્વે રૂપ સમાણાં તેમાં, આયં પ્રગટ મૂર્તિ સુખની સીમા, આયં ॥૨૮॥
 તેતો પર્વતભાઈ પાસ, આયં સદા રહેછે શ્રીઅવિનાશ, આયં ॥

એવી વાત આજ દિન પે'લી, આયઠ નથી શ્રવણે સાંભળેલી, આયઠ ॥૨૯॥
 વળી એહ મૂર્તિના બળે, આયઠ થયું કામ કહું એક પળે, આયઠ ॥
 એક ભક્ત રૂડો રતનો, આયઠ કરે ધ્યાન ધંધો ઘરનો, આયઠ ॥૩૦॥
 તેને ઘેર દિવ્ય સ્વરૂપે, આયઠ આવ્યા નાથ રથ અનૂપે, આયઠ ॥
 હતો રથ હાલો હાલ્યે, આયઠ વળગ્યો રથને રતનો વાલ્યે, આયઠ ॥૩૧॥
 પોહોત્યો પળમાં જુગ જોજને, આયઠ બેઠા બાંધે બાર સદને, આયઠ ॥
 તેતો દીધું હતું દોકાન, આયઠ તેમાં મૂકી ગયા ભગવાન, આયઠ ॥૩૨॥
 ભૌતિક ભાવ રહ્યો નહિ રતિ, આયઠ પામ્યા દિવ્ય દેહની ગતિ, આયઠ ॥
 એવા અનંત ચમત્કાર, આયઠ પ્રગટ મૂર્તિમાં અપાર, આયઠ ॥૩૩॥
 વળી એક મેઘ હલવાઈ, આયઠ સદા રહે સમાધિમાંઈ, આયઠ ॥
 કરે કંદોઈનું કાજ, આયઠ પળ ભૂલે નહિ મહારાજ, આયઠ ॥૩૪॥
 તપાવે તેલ અતિ તાવડે, આયઠ તેમાંથી કળી કાઢે કરવડે, આયઠ ॥
 તેમાં રતિ ન દાઝે આપે, આયઠ તેતો હરિ મૂર્તિ પ્રતાપે, આયઠ ॥૩૫॥
 વળી એક ડોસો યવન, આયઠ તેને થયું હરિનું દર્શન, આયઠ ॥
 રહિ મૂર્તિ અંતરમાંઈ, આયઠ ભૂલ્યો દેહ દિસે નહિ કાંઈ, આયઠ ॥૩૬॥
 તેને બાપે બાંધ્યો બંધે, આયઠ રોક્યો ઘરમાં ઘાલી સંબંધે, આયઠ ॥
 આપ્યાં કમાડ દીધાં તાળાં, આયઠ બેઠાં બારણે રખવાળાં, આયઠ ॥૩૭॥
 તેમાંથી દેહ અદર્શ થઈ, આયઠ નિસર્યો બાર ગાઉ પર જઈ, આયઠ ॥
 ત્યાં પણ બંધ કર્યો વળી બીજે, આયઠ ત્યાંથી નિસરી ગયો ત્રીજે, આયઠ ॥૩૮॥
 આવરણ એક આડું નવ રહ્યું, આયઠ ભૌતિક દેહ અભૌતિક થયું, આયઠ ॥
 તેતો જાણે છે જન મનમાં, આયઠ એહ સામર્થી ભગવનમાં, આયઠ ॥૩૯॥
 એવી કેટલીક વાતો કરીયે, આયઠ પ્રગટ મૂર્તિની વૈખરીયે, આયઠ ॥
 ઘણી વાત થોડામાં કહી, આયઠ બીજી ઘણી ગ્રંથોમાં રહી, આયઠ ॥૪૦॥
 સર્વે વાત સંભારી કહેવા, આયઠ નથી આ જગમાં કોઈ એવા, આયઠ ॥
 જોયું અંતર ઉંડું ખોળી, આયઠ સામર્થવા'ણામાં વણતોળી, આયઠ ॥૪૧॥
 આ મૂર્તિની જે મોટાઈ, આયઠ નાવે નાવે કહ્યા માંઈ, આયઠ ॥
 આ મૂર્તિ સહુથી ન્યારી, આયઠ શું હું કહું વડાઈ વિસ્તારી, આયઠ ॥૪૨॥
 આ મૂર્તિ સહુથી નોખી, આયઠ ચોકસ વાત કહું છું ચોખી, આયઠ ॥
 આ મૂર્તિ નહિ અન્ય જેવી, આયઠ હરિ ધરી ન ધરશે એવી, આયઠ ॥૪૩॥
 આ મૂર્તિછે અલૌકિક, આયઠ માનો માન મનનું મૂકી, આયઠ ॥

આ મૂર્તિ નહિ કોય સરખી, આયઠ જુઓ અંતર ઉંડું નિરખી, આયઠ ॥૪૪॥
 આ મૂર્તિનો મહિમાય, આયઠ કોટિ કવિયે કેમ કહેવાય, આયઠ ॥
 આ મૂર્તિનું પરમાણું, આયઠ લખતાં કેણે ન લખાણું, આયઠ ॥૪૫॥
 કેક કહિકહિકે'છે ઘણું, આયઠ બળ બહુ દેખાડે બુદ્ધિતણું, આયઠ ॥
 તોય જથારથ જાણવા, આયઠ નથી કોય જુના નવા, આયઠ ॥૪૬॥
 એવી મૂર્તિ છે આજની, આયઠ હરિજનના સુખ સાજની, આયઠ ॥
 સહુને પાર આવ્યા છે પોતે, આયઠ જન સુખિયા થાય સહુ જોતે, આયઠ ॥૪૭॥
 એહ મૂર્તિને પ્રસંગે, આયઠ કેક સુખિયા થયા અંગે, આયઠ ॥
 એવી મૂર્તિ સુખમય સારી, આયઠ તેતો દ્વિજ ધર્મ ઘર ધારી, આયઠ ॥૪૮॥
 ધન્ય ધન્ય દ્વિજ ધર્મકુમાર, આયઠ કર્યા બહુ જીવ ભવપાર, આયઠ ॥
 તે ગણતાં ન ગણાય, આયઠ કહ્યો મૂર્તિનો મહિમાય, આયઠ ॥૪૯॥
 મોટખ્ય કહેવા મૂર્તિતણી, આયઠ હતી હામ હૈયામાં ઘણી, આયઠ ॥
 પુરી થઈ પામ્યો આનંદ, આયઠ એમ કહે નિષ્કુલાનંદ આચરજકારી છે, ॥૫૦॥

ઈતિ શ્રી નિષ્કુલાનંદમુનિવિરચિત શ્રીહરિસ્મૃતિમધ્યે સત્તમશ્લોકામણિઃ ॥૭॥